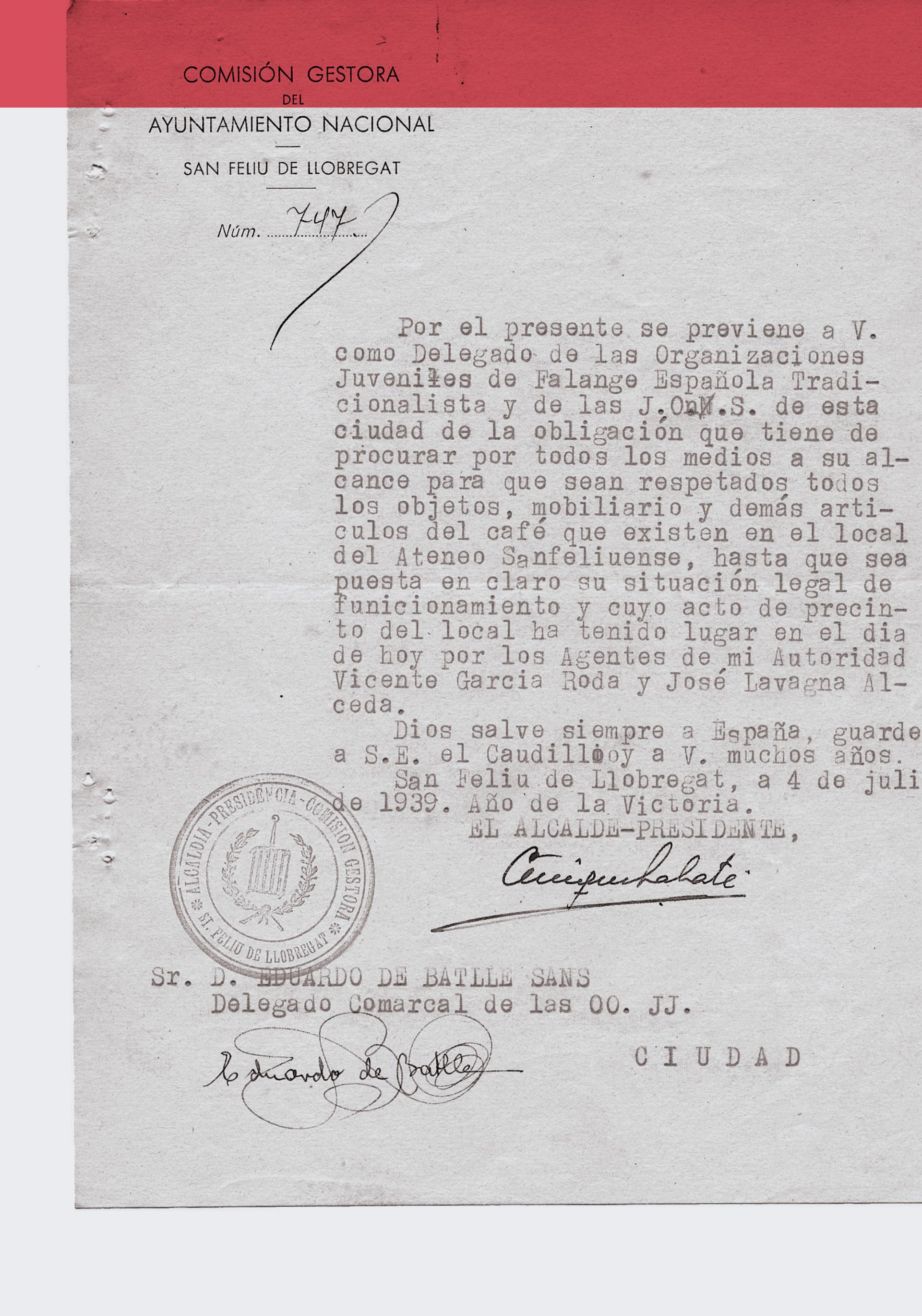

- Al acabar la guerra vingué una ordre de treure de la Biblioteca tots els llibres que tinguessin un significat marxista o pornogràfic, uns 60 o 70 volums, i es col·locaren en un armari empotrat a la paret, del 2en pis, aont hi havia la sala de piano. S'en deia l'infern. I al mateix temps es veuen tretze moltes fitxes del catàleg.

- A la planta baixa, de l'Ateneu, estigueren amb dipòsit, les biblioteques que havien sigut requisades per els nacionals, d'en Just Cabot, Coromines i Casas Carbó, que posteriorment foren entregades a la Vda. Cabot i el fill d'en Coromines.

- La Srta. Montserrat Casamada va fer inventari d'aquestes biblioteques.

- Aquestes biblioteques es deixaren en dipòsit a l'Ateneu, per indicació del Sr Matons, en aquells moments Secretari de Junta de l'Ateneu.

ESPOLI DE MOBLES, OBJECTES, BIBLIOTEQUES...

Segons la lògica mercantilitzada dels vencedors de la guerra, tot era susceptible d'apropiació i, per tant, servia per aprovisionar-se de fons o per enriquir-se. Hi hagué vendes a particulars, a sota preu i amb condicions immillorables, de tot el que es troava als estatges requisats: objectes i utilitatge, envelats, diners, mobiliari, biblioteques... A la vegada, els cafès, bars, teatres, cinemes o camps d'esports eren llogats a concessionaris per explotar-los. Per poder dimensionar l'affectació de l'espoli franquista a les entitats caldria ponderar aquest lucre juntament amb els beneficis obtinguts amb els diversos negocis, fets amb els estatges, per part de la DNS fins al final de la dictadura (vendes, subhastes, cessions, compensacions...).

Es calcula que de les 160 tones de documents traslladades per la DERD a Salamanca, únicament se'n conservaren 40, el 10 %. Durant i després dels escorcolls la DERD reproduí la lògica mercantil del Movimiento. Hi hagué destrucció i venda del material confiscat. Només una part fou seleccionada i disagregada. Després de vendes i donacions, acabà en col·leccions privades, biblioteques o fons d'organismes franquistes. La que es considerà inútil, fou destruïda. Tones de documents foren venudes a La Paperera Catalana i convertides en pasta de paper.

BARCELONA.

Camioneta Rusa. Fue en permuto por el Studebaker y éste, lo requisó un equipo de nuestro Servicio en el Norte, creo que Santander. Su propietario es desconocido.

Camioneta Oppel. Le faltaban piezas por lo que está en el Garage arrinconada.

Packard (Turismo) Fue regalado a "Recuperacion de Documentos" por su propietario que vive en Tolosa.

PAPEL VIEJO. Continua llevándose a la Papelera Catalana el material de libros (después de retirar unos cuantos de cada clase para formar colecciones) naturistas, teosóficos, marxistas, etc. que había en el depósito de Espugues y otros centros. Nos pagan a 23,75 centimos el kilo, y hasta el día de ayer llevamos cobradas por éste concepto, 9.372,67 pesetas. De todo ello dará a V. cuenta exacta cuando marche a esa, a cuyo efecto detallo en cuentas los Ingresos y los gastos habidos por diversos conceptos.

10

IMATGES_

• Superior:

Document que testimonia l'existència de l'infern de la Biblioteca de l'Ateneu Barcelonès durant el franquisme i els dipòsits dels fons de biblioteques personals requisades, c. 1970-1980. AB.

Comunicació de l'alcalde de Sant Feliu de Llobregat a Eduardo de Batlle, delegat comarcal d'Organizaciones Juveniles de FET y de las JONS, advertint-li l'obligació que siguin respectats els béns de l'Ateneu, 4 de juliol de 1939. ASF.

• Central:

Biblioteca i sala de lectura de l'Ateneu Igualadi de la Classe Obrera a finals del segle XIX. AI.

• Inferior:

Fragment de la carta de Jesús Celya, cap de personal de l'Oficina de la DERD de Barcelona, a Marcelino de Ulibarri, delegat de l'organisme, 12 de juny de 1939. Font: Centro Documental de la Memoria Histórica, Secretaría-Of., Barcelona, c. 3, exp. 1.